

Der er ét paradoks, der virkelig undrer mig: Hvordan kan præcis de samme ting være noget af det mest fornuftige, endda konkurrenceevneforbedrende, fremsynede, kloge, tænksomme og avancerede, hvis nogle gør det frivilligt, men fordyrende, bureaukratisk, konkurrenceevneødelæggende og piskende, hvis det er noget, man gør som følge af en pligt? Jeg kan simpelt hen ikke se det. Hvordan kan grønne regnskaber i det ene være ideal og i det andet være noget af de værste, man kan forestille sig?

Jeg tror, at mange virksomheder har et meget mere afslappet forhold til dette end det, de borgerlige ordførere - hr. Aage Brusgaard virker jo efterhånden nærmest moderat i vores diskussioner herinde - giver udtryk for i dag.

Jeg indgik for vel efterhånden halvandet år siden en aftale med Finansrådet om vejledning, om retningslinjer for kreditgivning på miljøområdet, som i virkeligheden er meget mere indgribende i forhold til virksomhederne i den konkrete kreditvurdering, bankerne i fremtiden efter disse henstillinger skal lave, end det, der er lagt op til i de grønne regnskaber. Det går den vej.

Med til en virksomheds stilling og situation hører ikke bare økonomiske oplysninger, men også miljøoplysninger. Og hvad er vel mere naturligt, end at ledelsen i en virksomhed får pligt til - hvis der er tale om en miljøtung virksomhed, vi taler jo ikke om alle virksomheder, men kun ca. om 1 promille af samtlige virksomheder i Danmark - igennem aflæggelsen af et årligt simplificeret regnskab at orientere om deres miljøforhold, og at dette giver anledning til, at interesserede grupper uden for virksomheden, de ansatte, de, der har ansvaret for virksomheden i den ansvarlige bestyrelse, får et bedre grundlag at vurdere virksomheden på?

Jeg mener ikke, at det er noget revolutionerende forslag. Jeg mener, at det er et smukt, beskedent, fornuftigt dansk initiativ til at føre udviklingen længere frem. Vi arbejder for statens vedkommende med at skabe parallelitet mellem det økonomiske og det økologiske. Vi ønsker, at det samme skal ske i virksomhederne.

Jeg undrer mig lidt over, at de partier, som lægger meget vægt på privat foretagsomhed, ikke ønsker, at den private sektor skal være lige så avanceret, når det drejer sig om miljøoplysninger, som det, vi efterhånden - håber jeg - får indarbejdet i den offentlige sektor.

Jeg tror ikke, at det grønne regnskab i sig selv vil betyde miljøforbedringer, for det er kun en

registrering af, hvordan virksomheden står rent miljømæssigt, men jeg tror, de grønne regnskaber vil medvirke til, at man får et langt bedre og mere rationelt grundlag at træffe sine beslutninger på ude i virksomhederne, når det drejer sig om miljøbelastning og også miljøomkostninger for virksomheden.

Fru Elsebeth Gerner Nielsen har allerede nævnt en række, synes jeg, vigtige eksempler på virksomheder, der har sparet, fordi de blev opmærksom på, at der var besparelser at hente. Jeg vil godt nævnte et yderligere eksempel, og det er Danfoss på Als, som i en akut situation, hvor der var vandmangel, hvor der var problemer med grundvandsforsyningen i Nordborg Kommune, gik ind i at lave et grønt regnskab over sit vandforbrug i virksomheden og derved blev opmærksom på det meget store forbrug, man havde, og de besparelsesmuligheder, der lå. Og Danfoss sparede 80 pct. af sit vandforbrug.

Jeg er sikker på, at alle borgerlige ordførere her ville have sagt på forhånd: Jamen de kan ikke spare, for de er så kloge, de behøver ikke noget regnskab, de behøver ikke nogen oversigt, de kan bare gøre det. Men sandheden var, at det først var i kraft af en oversigt eller det, vi med et andet ord kalder et regnskab, at det gik op for Danfoss, hvor stort vandforbruget egentlig var, og hvor store besparelsesmulighederne var.

Jeg skal kun til fru Seeberg sige, at dette med fortrolige oplysninger er beskyttet ved anden lovgivning, som ikke sættes ud af kraft ved dette lovforslags vedtagelse. En virksomhed kan naturligvis ikke være forpligtet til at give hemmeligheder fra sig. Men egentlig ville det jo være positivt, at virksomheder inden for samme branche fortalte hinanden om, hvor store deres udgifter var til henholdsvis energi og råstoffer, hvor store deres udledninger var, hvis der ikke var tale om forretningshemmeligheder. For det ville nemlig give andre virksomheder en mulighed for at stile efter et lige så godt resultat, hvis der er tale om et godt resultat for den pågældende virksomhed; og det ville også være med til at fremme virksomhedens soliditet i forhold til andre.

Der har ikke været mange spørgsmål, men jeg er blevet spurgt om, på hvilken måde disse regnskaber skal udarbejdes. Jeg vil sige, at vi gerne indgår i en diskussion med de partier, der vil være med til at gennemføre denne idé om grønne regnskaber, om, hvordan det skal gøres. Men jeg kan sige noget om intentionerne.